

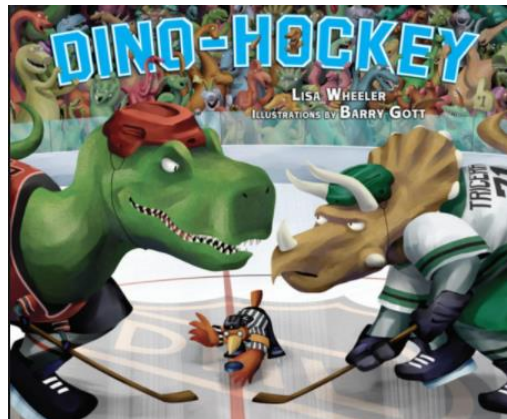
Wedstrijdverslag

Team Joe Bar – Dino's 13 – 2 (17 maart 2018)

Van bijna alle wedstrijden hebben we dit seizoen tientallen foto's en een volledig ingevulde wedstrijdshet. Dat geldt zelfs voor de meest dramatische verliespartijen, waarover dan ook nog eens een verslag wordt geschreven. De legendarische winst op de Dino's zal het echter moeten doen met de verhalen van degenen, die er deze avond live bij zijn geweest. En dat heeft iets moois, want daarmee schaart deze partij zich in een mythische reeks van sportieve gebeurtenissen waar vele jaren later nog steeds over zal worden gesproken en waarvan de verhalen in de loop der tijd alleen maar groter en mooier worden. De meest beroemde is The called shot van Babe Ruth uit 1932, waarbij de Bambino in de vijfde inning van game 3 in Wrigley Field aanwees waar hij de bal het stadion uit zou slaan en het vervolgens nog deed ook. En wat te denken van de vooraf aangekondigde actie van George Best op 13 oktober 1976, waarbij hij in de Kuip na vijf minuten Crujff door de benen speelde? Zo zijn er vele voorbeelden, ook bij ons geliefde ijshockey. Zo besteedde 'Andere tijden sport' dit jaar nog aandacht aan de oefenwedstrijden, die het Nederlands team in 1978 speelde tegen de onverslaanbare Sovjet-Unie. In de eerste periode was Oranje de sterkste en we kwamen zelfs met 3-1 voor. Hierover doen prachtige verhalen de ronde en gelukkig waren de met een 8 mm. amateurcameraatje gemaakte korte filmpjes die de NOS uitzond, zo slecht dat de legende keurig standhield. Want bij echte legendes horen geen beelden en wat dat betreft past 17 maart prima in dit plaatje.

We speelden tegen de Dino's, die hun trainingen en af en toe een wedstrijd afwerken op de ijsbaan in Hasselt. Vorig jaar speelden we daar een zeer spannende wedstrijd die in de slotseconden door Marieke in ons voordeel werd beslist. Deze keer traden aan met drie aanvalslijnen (Marijn, Marieke, Bart, Juriaan, Eric, Nick, Pieter, Philip en Petr) en twee verdedigingslijnen (Jack, Lukas, Keita en Kees) met Bart in de goal als het slot op de deur. De wedstrijd werd geleid door Dmitry en Jozef, die voor het eerst het ijs opging in een zebrashirt. Een aantal vrijwilligers uit het meegereisde publiek bediende de klok en zo was alles geregeld voor een prachtige ijshockey avond.

We startten met een minuut stilte voor een overleden speler van de Dino's, een mooi gebaar van onderling respect. Na de puck-drop gingen beide teams er vol tegenaan. We waren de betere ploeg en kregen de nodige kansen en het was Juriaan die na een minuut of tien de openingstreffer scoorde. De Dino's waren vooral gevaarlijk met hun snelle uitbraken en het was aan Bart en zijn uitstekende reddingen te danken dat de nul lang op het bord bleef.

We kwamen zelfs met 2-0 voor door een prima doelpunt van Philip, zijn eerste van een heuse hattrick. Langzaam maar zeker werd het spel feller. In de eerste periode kregen we twee keer een minor aan de broek, die we prima doorkwamen. Sterker nog, een van onze doelpunten scoorden we in ondertal. De 2-0 tussenstand na de eerste periode was daarom verdiend, hoewel we beseften dat de buit nog lang niet binnen was.

In de tweede periode schakelden we een tandje bij en dat gold ook voor de Dino's. Wij scoorden de 3-0, de Dino's maakten hun eerste goal en in no time stond het 4-2. Vervolgens gebeurde er van alles op het ijs. Dmitry deelde straffen uit aan twee spelers wegens holding, zodat we eerst met vier tegen vier speelden en vervolgens na nog een straf zelfs in een vier tegen drie overtal situatie terecht kwamen. Niet veel later deelde Dmitry weer een dubbele straf uit, waarna het een speler van de Dino's te veel werd. Zij tirade eindigde met een match penalty en een pak vruchtensap (dat overigens net zo gezond is als de Snelle Jelles uit het vorige verslag) op het ijs. Met een 5-2 tussenstand zochten beide teams de kleedkamers op voor de dwell en de vraag was wat er nu zou gebeuren. Was dit het einde van een sportieve strijd? Nee dus, want bij ons hamerde Eric erop dat we absoluut niet moesten reageren en zeker geen olie op het vuur mochten gooien. Gelukkig werden de gemoederen een deur verder in de kleedkamer ook gesust. De Dino's waren er niet op uit om de wedstrijd te laten escaleren, integendeel. Zij spelen net als wij voor hun plezier en leken in de derde periode behoorlijk aangeslagen door wat er was gebeurd, terwijl wij juist beter gingen spelen.

En dus werd het een ongelijke strijd, waarbij we binnen 20 minuten maar liefst acht keer wisten te scoren. Het strijdplan werkte perfect: de tijd nemen om goed op te bouwen van achteruit, veel schieten op goal, gaan voor de rebound en verdedigend de hoog schaatsende Dino in de gaten houden. Het lukte allemaal en we kwamen in een perfecte flow, vooral omdat er rust zat in ons spel. Het was niet nodig om in paniek de puck het vak uit te knallen en iedereen besepte dat. De combinaties draaiden goed, het tempo was hoog en er waren momenten dat we de Dino's op een powerplay achtige wijze vast wisten te zetten in hun eigen vak. En zo werd dit een van de beste periodes, die Team Joe Bar ooit heeft gespeeld. De 13-2 overwinning was daarom terecht en verdient een ereplaats in onze meer dan twintigjarige geschiedenis. Voor iedereen die deze avond op het ijs heeft gestaan geldt daarom: koester je herinneringen, aan die ene onvergetelijke actie, je prachtige assist, dat mooie doelpunt of die puck die er net niet in ging en je zult zien dat ze over een jaar of 10 zijn uitgegroeid tot mythische properties.

13-2
DIT GAAN WE
NOOIT.
NOOIT.
VERGETEN

